

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA GENERALNA
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 2.05.2012 r.

PR V 861 – 1541/06

PG IV KSK – 905/11

A. R. Rojek
3727 9.05.12

Pani

Maria Pańczyk - Pozdziej

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2012 roku nr BPS/043-08-312/12, oświadczenie Pana senatora Grzegorza Wojciechowskiego złożone na 8. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 29 marca 2012 roku, dotyczące wniesienia kasacji lub wznowienia postępowania w sprawach dotyczących Jana P. [REDACTED], Grzegorza W. [REDACTED], Tomasza T. [REDACTED] oraz zabójstwa Włodzimierza B. [REDACTED], uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Akta sprawy o sygn. III K 104/04 Sądu Okręgowego w Białymstoku - przeciwko Janowi P. [REDACTED] były już poddane analizie w 2007 roku – na wniosek skazanego - pod kątem istnienia podstaw do wniesienia kasacji od wydanego w tej sprawie wyroku skazującego. W rezultacie badania akt nie stwierdzono jednakże aby w procedowaniu sądu I instancji, jak i sądu odwoławczego zaistniały uchybienia wskazane w art. 523 § 1 k.p.k., tj. warunkujące możliwość zaskarżenia na korzyść Jana P. [REDACTED] wydanego wobec niego wyroku w trybie kasacji.

Badanie akt wykazało, że Jan P. [REDACTED] wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 19 września 2005 roku, sygn. akt III K 104/04 został uznany za winnego popełnienia dwóch czynów z art. 148 § 1 k.k. polegających na dokonaniu w okresie 28/29 listopada 2001 roku w Białymstoku zabójstwa Marioli S. [REDACTED] i jej 2 i pół letniej córki Klaudii. Wyrokiem tym sąd wymierzył mu karę dożywotniego pozbawienia wolności. Wyrok sądu I instancji, na

skutek trzech apelacji wniesionych przez obrońców Jana P. [REDAKTOWANE], poddany został kontroli instancyjnej Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, który wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2006 roku sygn. akt II AKa 1/06, utrzymał go w mocy. Z wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wynika, że rozpoznając sprawę w postępowaniu odwoławczym sąd ten zgodnie z art. 433 § 2 k.p.k. rozważył zarzuty i wnioski wskazane w środkach odwoławczych i przedstawił swoje stanowisko w sposób odpowiadający wymogom określonym w art. 457 § 3 k.p.k. Z treści uzasadnienia wyroku wynika, że sąd w pełni zaakceptował ustalenia sądu I instancji co do przebiegu zdarzenia z dnia 28/29 listopada 2001 roku z udziałem oskarżonego i pokrzywdzonych oraz co do okoliczności poprzedzających dokonanie zabójstw, jak i następujących po nich, jako poczynionych zgodnie z logiką, na podstawie wniosków wypływających z prawidłowo dokonanej oceny poszczególnych dowodów. Dodać należy, że przedstawiona w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 kwietnia 2006 roku argumentacja zasługuje na podzielenie, albowiem znajduje potwierdzenie w przeprowadzonych przez sąd dowodach i wynikającym z nich ciągu poszlak, które zostały wskazane w wyroku sądu I instancji i szczegółowo omówione. Wynikający z protokołu z dnia 27 kwietnia 2006 roku przebieg rozprawy apelacyjnej również nie budzi zastrzeżeń i wątpliwości co do prawidłowości przeprowadzonej kontroli odwoławczej.

Sposób procedowania przed Sądem Apelacyjnym w Białymstoku, w tym także w odniesieniu do kierowanych zarzutów naruszenia prawa procesowego przed sądem I instancji, stanowił również przedmiot kontroli Sądu Najwyższego, który po rozpoznaniu dwóch kasacji wniesionych przez obrońców Jana P. [REDAKTOWANE] - na jego korzyść - postanowieniem z dnia 1 marca 2007 roku, sygn. akt III KK 493/06, oddalił je jako niezasadne. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy wskazał, dlaczego podniesione w kasacjach zarzuty naruszenia art. 4, 5, 7 k.p.k. oraz art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k., 424 k.p.k., art. 427 § 3 k.p.k., art. 434 § 1 k.p.k. oraz 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k. nie zasługiwały na uwzględnienie. Odnosząc się stricte do wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku również nie stwierdził w procesowaniu tego sądu uchybień przepisom prawa procesowego w zakresie naruszenia zasady obiektywizmu i zasad obowiązujących przy ocenie dowodów. Przedstawiona przez Sąd Najwyższy prawna i rzeczowa argumentacja co do bezzasadności zarzutów i potwierdzająca prawidłowość procedowania sądu ewidentnie przeczy twierdzeniom o złamaniu zasady domniemania niewinności i rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego.

Nadmienić również należy, że skuteczność kasacji nie zależy od podmiotu ją wnoszącego, ale od zasadności podniesionych zarzutów, które muszą mieścić się w rygorach

określonych w art. 523 § 1 k.p.k., a takowych uchybień w niniejszej sprawie w trakcie badania akt nie ujawniono. Ponowne skierowanie kasacji, opartej w istocie na tych samych zarzutach byłoby całkowicie nieuprawnione, albowiem spowodowałoby to, że Sąd Najwyższy uznałby ją za oczywiście bezzasadną.

Podstawy do wniesienia kasacji nie uzasadniają również zasygnalizowane w oświadczeniu Pana senatora okoliczności, które miałyby się ujawnić w związku z realizacją programu telewizyjnego „Sprawa dla reportera”. Podstawy wniesienia kasacji, określone w art. 523 § 1 k.p.k. są podstawami autonomicznymi i nie można ich identyfikować z podstawami innego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wznowienie postępowania karnego w oparciu o przesłanki z art. 540 k.p.k. W tym zakresie Jan P. [REDAKTOWANE] jak i jego obrońca zostali poinformowani, w jakim trybie może nastąpić wznowienie prawomocnie zakończonego wobec niego postępowania.

Z przedstawionych powodów, nie dopatrzone się podstaw prawnych, przewidzianych w art. 523 § 1 k.p.k., do wywiedzenia w tej sprawie ponownej kasacji na korzyść skazanego Jana P. [REDAKTOWANE]

Odnosząc się do kolejnych z wymienionych w oświadczeniu Pana senatora postępowań karnych uprzejmie informuję, iż sprawa skazanego Tomasza T. [REDAKTOWANE] również stanowiła już wcześniej przedmiot analizy. Akta Sądu Rejonowego we Włocławku były badane w Biurze Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej (obecnie Departament Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej) pod kątem przepisów o kasacji w 2009 roku, w związku z interwencją podjętą na rzecz Tomasza T. [REDAKTOWANE] przez Pana Janusza Wojciechowskiego – posła do Parlamentu Europejskiego. W rezultacie badania akt nie znaleziono jednakże podstaw prawnych z art. 523 § 1 k.p.k. do wniesienia kasacji na korzyść skazanego od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 20 grudnia 2006 roku, sygn. akt II Ka 23/06, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 12 października 2005 roku, sygn. akt II K 47/04, na mocy którego Tomasz T. [REDAKTOWANE] został skazany za popełnienie czynu z art. 177 § 2 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat i nawiązkę w kwocie 20.000 złotych.

Nadmieniam również, iż w sprawie tej, w związku z przekazanym oświadczeniem Pana senatora Grzegorza Wojciechowskiego, złożonym wspólnie z innymi senatorami podczas 79. posiedzenia Senatu RP, była już udzielona szczegółowa informacja. W piśmie

Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 12 lipca 2011 roku nr PG IV KSK 905/11, skierowanym na ręce Pani Grażyny Anny Sztark – wicemarszałka Senatu RP, wyjaśniono powody, dla których odmówiono wniesienia kasacji od wydanego w tej sprawie wobec Tomasza T. [REDAKTED] wyroku skazującego.

Nadto Pan senator Grzegorz Wojciechowski zgłosił się dwukrotnie do Prokuratury Generalnej – w dniach 22 lutego 2012 roku i 22 marca 2012 roku, gdzie został przyjęty przez Zastępcę Prokuratora Generalnego. Przedstawiając między innymi ponowny wniosek o kasację na korzyść skazanego Tomasza T. [REDAKTED], Pan senator przekazał skierowane do Prokuratora Generalnego pismo z dnia 21 lutego 2012 r., zawierające spostrzeżenia i uwagi przekazane mu przez Pana posła do Parlamentu Europejskiego Janusza Wojciechowskiego, który zapoznawał się z aktami sprawy, mające świadczyć o niewinności Tomasza T. [REDAKTED]. Uwagi tam przekazane były już wcześniej przedmiotem analizy, w związku z przedstawieniem ich w piśmie Pana posła do Parlamentu Europejskiego Janusza Wojciechowskiego z dnia 22 grudnia 2008 roku, na które odpowiedzi udzieliła Zastępca Dyrektora Biura Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej (obecnie Departament Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej) pismem z dnia 9 lutego 2009 roku nr PR V 861-2285/08. Do uwag tych ustosunkowano się również szczegółowo w piśmie Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 12 lipca 2011 roku nr PG IV KSK 905/11, skierowanym na ręce Pani Grażyny Anny Sztark – wicemarszałka Senatu RP, mimo że oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupę i Wojciecha Skurkiewicza na 79. posiedzeniu Senatu w dniu 16 czerwca 2011 roku było ogólne.

Podstawy do wniesienia kasacji nie uzasadnia również zasygnalizowana w oświadczeniu Pana senatora z dnia 29 marca 2012 roku okoliczność, określona jako nowo odkryta, iż sądy obu instancji całkowicie pominęły dowód z opinii biegłych, wskazujących prędkość samochodu, który zderzył się z traktorem skazanego, na 117 km/h i przyjęły prędkość 92 km/h, a pominięcie tej opinii mogło zasadniczo wypaczyć ocenę przyczyn wypadku. W analizowanej sprawie, na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego zostały bowiem wydane dwie opinie, rozbieżne m.in. w zakresie obliczenia prędkości obu pojazdów uczestniczących w wypadku, co spowodowało, iż sąd odwoławczy przeprowadził uzupełniające dowody, polegające na przesłuchaniu biegłych wydających te opinie i dokonaniu między nimi konfrontacji, a wobec nieusunięcia do końca stwierdzonych rozbieżności, zasięgnięciu dodatkowej – trzeciej opinii biegłego tej samej specjalności. Do wszystkich tych opinii sąd odwoławczy ustosunkował się w sporządzonym uzasadnieniu

wyroku wskazując, dlaczego i w jakim zakresie uznał je za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Zakwestionowanie tych ustaleń w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne, albowiem zarzut poczynienia błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, nie należy do katalogu przyczyn kasacyjnych, o jakich mowa w art. 523 § 1 k.p.k. Zresztą próbę zakwestionowania wiarygodności opinii przyjętej w niniejszej sprawie podjął już wcześniej obrońca skazanego we wniesionej do Sądu Najwyższego kasacji, w której zarzucił sądowi odwoławczemu naruszenie reguł procedowania, w tym obrazę art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k. oraz art. 201 k.p.k. Kasacja ta postanowieniem z dnia 3 października 2007 roku, sygn. III KK 161/07 została jednak oddalona jako oczywiście bezzasadna. Ponowne skierowanie kasacji, opartej w istocie na tych samych zarzutach byłoby więc całkowicie nieuprawnione, albowiem spowodowałoby uznanie również tej kasacji za oczywiście bezzasadną.

Z przedstawionych powyżej oraz w piśmie Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 12 lipca 2011 roku nr PG IV KSK 905/11, skierowanym na ręce Pani Grażyny Anny Sztark – wicemarszałka Senatu RP powodów, nie dopatrzonego się podstaw prawnych, przewidzianych w art. 523 § 1 k.p.k., do wywiedzenia w tej sprawie ponownej kasacji na korzyść skazanego Tomasza T. [REDACTED].

Jednocześnie informuję, że pozostałe dwie sprawy - wskazane w oświadczeniu Pana senatora Grzegorza Wojciechowskiego - nie były dotychczas badane w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej. Do podjęcia decyzji w sprawie zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 523 § 1 k.p.k., a stanowiących o dopuszczalności kasacji, niezbędnym jest natomiast dokonanie analizy akt sprawy. W związku z powyższym w dniu 10 kwietnia 2012 roku zwrócono się do Sądu Rejonowego w Kielcach o nadesłanie akt sprawy sygn. IX K 477/08, w której wydano wyrok skazujący wobec Grzegorza W. [REDACTED] oraz do Prokuratury Rejonowej w Gostyninie o nadesłanie akt sprawy sygn. Ds. 362/11, dot. zabójstwa Włodzimierza B. [REDACTED] przeciwko Aleksandrowi J. [REDACTED].

Z pisemnych informacji przekazanych do Departamentu Postępowania Sądowego w dniu 17 kwietnia 2012 roku, wynika jednakże, że akta tych spraw w chwili obecnej nie mogą zostać nadesłane do Prokuratury Generalnej z uwagi na czynności procesowe podejmowane po uprawomocnieniu się wydanych orzeczeń.

O zajętych w tych sprawach stanowisku Pan senator zostanie poinformowany w późniejszym terminie odrębnymi pismami, niezwłocznie po uzyskaniu i zapoznaniu się z

aktami spraw. Jednocześnie informuję, że sprawa dot. Grzegorza W [REDACTED] została zarejestrowana w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej pod numerem PG IV KSK – 546/12, natomiast sprawa dot. Aleksandra J [REDACTED] pod numerem PG IV KSK – 547/12.

Z wyrazami szacunku

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Robert Hernand